

вата е здрава и мозъкътъ на мѣстото си.... Има още много турци да избия...

Войникътъ се усмихна и замина. Вървимъ по гребена на високия връхъ, оплетенъ цѣлия съ български жици на телеграфъ и телефонъ.

— Господа, намираме се вече въ мѣсто, до което достигатъ турскитѣ гранати. Внимавайте и пазете се!

Макаръ това извѣстие да не ни бѣ приятно, ала ние сѣ вървѣхме напредъ, спуснахме се отъ първия връхъ, прѣкосахме прѣзъ дола и полазихме

Обсадни топове.

на отсрѣщния хълмъ, на който бѣ разположена крѣпостната артилерия. Слѣдъ петъ минути достигнахме до страшнитѣ топове. Тѣ мълчатъ, но и мълчанието имъ кара човѣка да трепери.

Близо до насъ изтрещѣха многобройни пушки. Мрави полазиха по гърба ни.